

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΤΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΩ. ΚΩΤΑΚΗΣ

Ὁ Σηλυβρίας τὸ πρῶτον, εἶτα Ἀμασειας καὶ τελευταῖον Νικομηδεῖας μητροπολίτης, ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Βιθυνίας Διονύσιος, κατὰ κόσμον Δημήτριος, ἦτο τρίτος υἱὸς τοῦ ἐκ Μεσαρίας τῆς νήσου Ἄνδρου Ἰωάννου Ν. Κωτάκης, ἀρχοντικοῦ γένους, ἐξ οὗ ἀνεδείχθησαν δύο ἐν Ἄνδρῳ κοτζαμπάσηδες, ὁ Νικόλαος Ἰω. Κωτάκης καὶ ὁ Γεώργιος Κωτάκης¹⁾. Ἐσχηματίσθη δὲ πιθανώτατα τὸ ἐπώνυμον Κωτάκης ὑποκοριστικῶς ἐκ τοῦ Κώτης. Ἐν Χίῳ ὑπῆρχεν ἀρχομένου τοῦ ΙΖ' αἰῶνος οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον Κώτης. Οὕτω Μάρκος τις Κώτης ἀναφέρεται ἐν ἐπιστολῇ τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Β' πρὸς τὸν Μητροπολίτην Χίου Ἡσαΐαν. Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀχρονολόγητος, ἀλλὰ καθ' ἣν κατέχει ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Κώδικι σειρὰν πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἢ ἔκδοσις αὐτῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ 1610, καίτοι ἐν τῇ τοῦ Δοσιθέου Νομικῇ Συναγωγῇ φέρεται χρονολογῆσαν Ἀπριλίου 1609²⁾.

Εἶχε δ' ὁ μητροπολίτης Διονύσιος Κωτάκης ἐξ ἄλλου ἀδελφοῦ, τὸν Νικόλαον, πρωτότοκον, ἀποθανόντα πρὶν ἢ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, τὸν Μιχαήλ³⁾, τὸν Ζάννε, πνιγέντα καθ' ὃν χρόνον ἐκ Κέας ἐπέστρεφεν εἰς Ἄνδρον καὶ περὶ οὗ ἐλέχθη ὅτι οἱ συμπλωτῆρες του ἀντιληφθέντες ὅτι οὗτος ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ σημαντικὴν ποσότητα χρημάτων ἐπῆραν αὐτόν, τὸν Ἀβράμιον, κατὰ κόσμον Ἀντώνιον, διατελέσαντα ἐπώνυμον ἐπίσκοπον Τριμυθοῦντος, τὸν Λεόντιον, ὁ ὁποῖος τυγχάνων διάκονος τοῦ ἔθνομάρτυρος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' ἀπέθανε μόλις ἐξελθὼν ἐκ τῆς φρικαλέας εἰρκτῆς τοῦ Μπονσταντζήμπαση ἐκ τῶν τρομερῶν βασανιστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐν αὐτῇ ὑπέστη ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτην

1) Βλ. Δ. Π. Πασχάλη, Ἱστορία τῆς νήσου Ἄνδρου, τ. Β', ἐν Ἀθήναις, 1927, σ. 242 καὶ 248. Τοῦ αὐτοῦ, Τὸ Ἀρχοντολόγιον τῆς Ἄνδρου. Ὑπὸ ἔκδοσιν.

2) Κωνστ. Ι. Ἀμάντου, Χιακὰ Χρονικά, τευχ. Β', ἐν Ἀθήναις 1914, σ. 15.

3) Τοῦτου υἱὸς ἦτο ὁ πρό μικροῦ ζῶν ἔτι ἐν ἐσχάτῳ γήρατι συμβολαιογράφος Ἄνδρου Νικόλαος Μ. Ι. Κωτάκης, ὡς ὑπεγράφετο.

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΤΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΩ. ΚΩΤΑΚΗΣ

Ὁ Σηλυβρίας τὸ πρῶτον, εἶτα Ἀμασειᾶς καὶ τελευταῖον Νικομηδεῖας μητροπολίτης, ὑπέριμος καὶ ἑξαρχος πάσης Βιθυνίας Διονύσιος, κατὰ κόσμον Δημήτριος, ἦτο τρίτος υἱὸς τοῦ ἐκ Μεσαρίας τῆς νήσου Ἄνδρου Ἰωάννου Ν. Κωτάκη, ἀρχοντικοῦ γένους, ἐξ οὗ ἀνεδείχθησαν δύο ἐν Ἄνδρῳ κοτζαμπάσηδες, ὁ Νικόλαος Ἰω. Κωτάκης καὶ ὁ Γεώργιος Κωτάκης¹⁾. Ἐσχηματίσθη δὲ πιθανώτατα τὸ ἐπώνυμον Κωτάκης ὑποκοριστικῶς ἐκ τοῦ Κώτης. Ἐν Χίῳ ὑπῆρχεν ἀρχομένου τοῦ ΙΖ' αἰῶνος οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον Κώτης. Οὗτω Μάρκος τις Κώτης ἀναφέρεται ἐν ἐπιστολῇ τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Β' πρὸς τὸν Μητροπολίτην Χίου Ἡσαΐαν. Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀχρονολόγητος, ἀλλὰ καθ' ἣν κατέχει ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Κώδικι σειρὰν πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἢ ἐκδοσις αὐτῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ 1610, καίτοι ἐν τῇ τοῦ Δοσιθέου Νομικῇ Συναγωγῇ φέρεται χρονολογίαν Ἀπριλίου 1609²⁾.

Ἔιχε δ' ὁ μητροπολίτης Διονύσιος Κωτάκης ἕξ ἄλλους ἀδελφούς, τὸν Νικόλαον, πρωτότοκον, ἀποθανόντα πρὶν ἢ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, τὸν Μιχαήλ³⁾, τὸν Ζάννε, πνιγέντα καθ' ὃν χρόνον ἐκ Κέας ἐπέστρεφεν εἰς Ἄνδρον καὶ περὶ οὗ ἐλέχθη ὅτι οἱ συμπλωτῆρες του ἀντιληφθέντες ὅτι οὗτος ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ σημαντικὴν ποσότητα χρημάτων ἔπνιξαν αὐτόν, τὸν Ἀβράμιον, κατὰ κόσμον Ἀντώνιον, ὁ διατελέσας τὰ ἐπώνυμον ἐπίσκοπον Τριμυθοῦντος, τὸν Λεόντιον, ὁ ὁποῖος τυγχάνων διάκονος τοῦ ἐθνομάρτυρος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' ἀπέθανε μόλις ἐξελθὼν ἐκ τῆς φρικαλέας εἰρκτῆς τοῦ Μπονσαντζήμπαση ἐκ τῶν τρομερῶν βασανιστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐν αὐτῇ ὑπέστη ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτην

1) Βλ. Δ. Π. Πασχάλη, Ἱστορία τῆς νήσου Ἄνδρου, τ. Β', ἐν Ἀθήναις, 1927, σ. 242 καὶ 248. Τοῦ αὐτοῦ, Τὸ Ἀρχοντολόγιον τῆς Ἄνδρου. Ὑπὸ ἐκδοσιν.

2) Κωνστ. Ι. Ἀμάντου, Χιακὰ Χρονικά, τευχ. Β', ἐν Ἀθήναις 1914, σ. 15.

3) Τοῦτου υἱὸς ἦτο ὁ πρό μικροῦ ζῶν ἔτι ἐν ἐσχάτῳ γήρατι συμβολαιογράφος Ἄνδρου Νικόλαος Μ. Ι. Κωτάκης, ὡς ὑπεγράφετο.

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΤΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΩ. ΚΩΤΑΚΗΣ

Ὁ Σηλυβρίας τὸ πρῶτον, εἶτα Ἀμασειας καὶ τελευταῖον Νικομηδεῖας μητροπολίτης, ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Βιθυνίας Διονύσιος, κατὰ κόσμον Δημήτριος, ἦτο τρίτος υἱὸς τοῦ ἐκ Μεσαρίας τῆς νήσου Ἄνδρου Ἰωάννου Ν. Κωτάκη, ἀρχοντικοῦ γένους, ἐξ οὗ ἀνεδείχθησαν δύο ἐν Ἄνδρῳ κοτζαμπάσηδες, ὁ Νικόλαος Ἰω. Κωτάκης καὶ ὁ Γεώργιος Κωτάκης¹⁾. Ἐσχηματίσθη δὲ πιθανώτατα τὸ ἐπώνυμον Κωτάκης ὑποκοριστικῶς ἐκ τοῦ Κώτης. Ἐν Χίῳ ὑπῆρχεν ἀρχομένου τοῦ ΙΖ' αἰῶνος οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον Κώτης. Οὕτω Μάρκος τις Κώτης ἀναφέρεται ἐν ἐπιστολῇ τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Β' πρὸς τὸν Μητροπολίτην Χίου Ἡσαΐαν. Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀχρονολόγητος, ἀλλὰ καθ' ἣν κατέχει ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Κώδικι σειρὰν πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἢ ἐκδοσις αὐτῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ 1610, καίτοι ἐν τῇ τοῦ Δοσιθέου Νομικῇ Συναγωγῇ φέρει χρονολογίαν Ἀπριλίου 1609²⁾.

Ἔιχε δ' ὁ μητροπολίτης Διονύσιος Κωτάκης ἐξ ἄλλου ἀδελφοῦ, τὸν Νικόλαον, πρωτότοκον, ἀποθανόντα πρὶν ἢ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, τὸν Μιχαήλ³⁾, τὸν Ζάννε, πνιγέντα καθ' ὃν χρόνον ἐκ Κέας ἐπέστρεφεν εἰς Ἄνδρον καὶ περὶ οὗ ἐλέχθη ὅτι οἱ συμπλωτῆρες του ἀντιληφθέντες ὅτι οὗτος ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ σημαντικὴν ποσότητα χρημάτων ἐπνίξαν αὐτόν, τὸν Ἀβράμιον, κατὰ κόσμον Ἀντώνιον, διατελέσαντα ἐπώνυμον ἐπίσκοπον Τριμυθοῦντος, τὸν Λεόντιον, ὁ ὁποῖος τυγχάνων διάκονος τοῦ ἐθνομάρτυρος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' ἀπέθανε μόλις ἐξελθὼν ἐκ τῆς φρικαλέας εἰρκτῆς τοῦ Μπονσταντζήμπαση ἐκ τῶν τρομερῶν βασανιστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐν αὐτῇ ὑπέστη ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτην

1) Βλ. Δ. Π. Πασχάλη, Ἱστορία τῆς νήσου Ἄνδρου, τ. Β', ἐν Ἀθήναις, 1927, σ. 242 καὶ 248. Τοῦ αὐτοῦ, Τὸ Ἀρχοντολόγιον τῆς Ἄνδρου. Ὑπὸ ἑκδοσιν.

2) Κωνστ. Ι. Ἀμάντου, Χιακὰ Χρονικά, τευχ. Β', ἐν Ἀθήναις 1914, σ. 15.

3) Τοῦτου υἱὸς ἦτο ὁ πρό μικροῦ ζῶν ἔτι ἐν ἐσχάτῳ γήρατι συμβολαιογράφος Ἄνδρου Νικόλαος Μ. Ι. Κωτάκης, ὡς ὑπεγράφετο.